

Prázdňá monstrance

Martin Maxa

1. Chtěla jsi to mít, tak to máš. Tiše odcházím z forbíny.
V černý kapuci skrývám tvář s cejchem kacírů bez viny.
Dvě ruce zkřížený v zátylku, chlápek, co mu dech nestačí.
Dávno ohnivou čtverylku s ďáblem po nocích netančím.

R: Málo platný láske, je to vážně bída, ten můj zářivý žaket na míru
už se neblýská jako dřív a křídla už jen závidím motýlům.
Už pár let po nocích, bez nadsázky, jenom vířím v domě vzduch
hoprázdno
záplatovaným křídlem vážky a slova vážnou.
Jen proto, že mi svět-
bez urážky, místo vína servíruje splašky
a v noci leda mráz o podrážky zazvoní.

2. Máš cos chtěla mít, žádnéj strach, múzy na mě už neletí,
léta obracím jenom prach kdesi v útrobách paměti.
A jen zřídka vyorám do tance noty neklidný jako rtuť.
Zbytky hostijí z monstrance, co mi na chvíli spraví chuť.

R: Málo platný láske...

...Zazvoní. Zazvoní. Zazvoní. Zazvoní Zazvoní.